

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Transervice-Maximum”, în cauza privind derularea procesului de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Grinvitas”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care a fost admisă contestația și rectificat tabelul creanțelor,

CONSTATĂ:

La 13 martie 2015, SRL „Grinvitas” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SRL „Grinvitas” privind intentarea procesului de insolvență față de sine, s-au aplicat măsurile de asigurare corespunzătoare și în calitate de administrator provizoriu al debitorului a fost numit Dorfman Ludmila.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, a fost admisă cererea introductivă a SRL „Grinvitas”. S-a intentat procesul de insolvență față de SRL „Grinvitas” și în calitate de administrator al insolvenței debitorului a fost numit Dorfman Ludmila.

S-a stabilit termenul-limită pentru creditorii de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv până la 17 iulie 2015.

S-a stabilit termenul de verificare a creanțelor de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv până la 03 august 2015.

S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 08 septembrie 2015, ora 15-30.

La 01 iunie 2015, SA „Transervice-Maximum” a înaintat cerere de validare a creanței în sumă de 1 970 956 euro .

La 02.09.2015 și 12.10.2015, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus contestație împotriva creanței înaintate de către SA „Transervice-Maximum”.

În motivarea contestației, creditorul vizat a invocat că debitorul ipotecar, în speță SA „Transervice-Maximum”, care reprezintă de fapt un codebitor al BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA pentru stingerea obligațiilor pe credit contractate de SRL „Grinvitas”, nu este în drept să înainteze cerere de validare a creanțelor, deoarece o astfel de cerere a fost înaintată deja de BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, a fost admisă cererea SA „Transervice-Maximum” privind validarea creanței depuse față de

debitor. S- a validat creanța înaintată de SA „Transervice-Maximum” față de SRL „Grinvitas” în proces de insolabilitate în sumă de 1 970 956 euro, din care: 1 300 000 euro la rangul V, iar suma de 670 956 euro la rangul VI. S-a respins contestația depusă de BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, ca fiind neîntemeiată .

La 30 decembrie 2015 și la 12 aprilie 2016, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi soluții prin care să fie admisă contestația cu radierea din tabelul definitiv al creanțelor debitorului, creanța înaintată de SA „Transervice-Maximum” în sumă de 1 970 956 euro.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2016, a fost admis recursul declarat de către BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 18.12.2015 cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

La 12.05.2016, SA „Transervice-Maximum” a depus o cerere, prin care a solicitat instanței de insolabilitate validarea creanței în valoare de 1 970 956 euro în temeiul art. 144 alin. (5) al Legii insolabilității, cu titlu provizoriu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2016, a fost admisă cererea depusă de SA „Transervice-Maximum” privind admiterea creanței cu titlu provizoriu față de SC”Grinvitas” SRL în proces de insolabilitate, în sumă de 1 970 95 euro, dintre care: 1 300 000 euro - la rangul V, iar suma de 670 956 euro - la rangul VI.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, au fost admise contestațiile depuse de BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA din 02.09.2015 și 12.10.2015 și s-a respins cererea de validare a creanțelor creditorului SA „Transervice-Maximum” în mărime de 1 970 956 euro, fiind dispusă radierea creanțelor SA „Transervice-Maximum” din Tabelul definit al creanțelor SRL „Grinvitas” în sumă de 1970 956 euro: la rangul V - 25 688 000 lei, la rangul VI – 13 258 090,56 lei.

În motivarea încheierii, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 46 alin. (19 și (2), 140 alin. (1), 142 alin. (4) și (12), 143 alin. (5), 144 alin. (1), (2) și (4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 220 alin. (1) și 454 Cod civil, art. 3 al Legii cu privire la ipotecă, art. 1 al Legii cambiei nr. 1527 din 22.06.1993, menționând că este evident că debitorul ipotecar, care reprezintă de fapt un codebitor al BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA, pentru stingerea obligațiilor pe credit contractate de SRL „Grinvitas”, nu este în drept să înainteze cerere de validare a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului, ori o astfel de cerere a fost deja înaintată de creditorul BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și a fost deja validată creanța băncii de către instanța de insolabilitate.

Totodată, instanța de insolabilitate a statuat că cambiile invocate de SA „Transervice-Maximum” în scopul confirmării creanțelor sale față de SRL „Grinvitas” sunt lovite de nulitate absolută, nu pot produce careva efecte juridice sau da naștere drepturilor și obligațiilor pentru părțile semnatare, deoarece acestea contravin legii, or, cambiile se emit în calitate de instrument de plată pentru mărfurile livrate, lucrări executate și servicii prestate. Caracterul de contraprestație a mărfii în cambie trebuie să fie adeverit prin documentele corespunzătoare de evidență la trăgător, și andosant, ceea ce la caz nu a fost probat.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolabilitate, la 11.07.2016 și 27.09.2016, SA „Transervice-Maximum” a contestat-o cu recurs, solicitând

admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 și restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului, recurentul a invocat încălcarea normelor de drept procedural, menționând în speță că avocatul ce-l reprezintă a solicitat instanței printr-un demers verbal amânarea examinării contestațiilor, iar instanța a respins acest demers, prin ce i-a încălcat drepturile și interesele legale.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea recurată la 28.06.2015 (f.d. 154).

Cererea de recurs nemotivat a fost depusă de către SA „Transervice-Maximum” la 11.07.2016 (f.d. 157), iar la 27.09.2016 a fost depusă și cererea de recurs motivată (f.d. 164).

Prin urmare, Colegiul conchide că recurenta a depus cererea de recurs în termenul legal de atac cu recurs.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și material și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor ce vizează creanțele contestate – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență prin care a fost admisă contestația depusă de BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA din 02.09.2015 și 12.10.2015 și s-a respins cererea de validare a creanțelor creditorului SA „Transervice-Maximum” în mărime de 1 970 956 euro, fiind dispusă radierea creanțelor SA „Transervice-Maximum” din Tabelul definit al creanțelor SRL „Grinvitas” în sumă de 1970 956 euro: la rangul V - 25 688 000 lei, la rangul VI – 13 258 090,56 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este legală și întemeiată, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Potrivit art. 140 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul

înaintea în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

(3) Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu.

În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) al aceleiași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19.

(2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

(2) Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(4) Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(7) O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Potrivit art. 143 alin. (4) al Legii insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor.

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

(6) O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvabilității/ lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 01.06.2015, SA „Transervice-Maximum” a depus cerere de validare a creanțelor în mărime totală de 1 970 956 euro, iar administratorul insolvenței a trecut-o în tabelul creanțelor.

La 02.09.2015 și 12.10.2015, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus contestație împotriva creanței înaintate de către SA „Transervice-Maximum”.

Potrivit art. 144 alin. (1) al Legii insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

(9) Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Astfel, pornind de la prevederile legale care reglementează contestarea creanțelor, Colegiul conchide că încheierea instanței de insolvență de admitere a contestației BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, este legală.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a constatat că, este evident că debitorul ipotecar, care reprezintă de fapt un codebitor al BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA, pentru stingerea obligațiilor pe credit contractate de SRL „Grinvitas”, nu este în drept să înainteze cerere de validare a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului, ori o astfel de cerere a fost deja înaintată de creditorul BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și a fost deja validată creanța băncii de către instanța de insolvență.

Prin urmare, just a fost statuat că cambiile invocate de SA „Transervice-Maximum” în scopul confirmării creanțelor sale față de SRL „Grinvitas” sunt lovite de nulitate absolută, nu pot produce careva efecte juridice sau da naștere drepturilor și obligațiilor pentru părțile semnatare, deoarece acestea contravin legii, or, cambiile se emit în calitate de instrument de plată pentru mărfurile livrate, lucrări executate și servicii prestate. Caracterul de contraprestație a mărfii în cambie trebuie să fie adeverit prin documentele corespunzătoare de evidență la trăgător, și andosant, ceea ce la caz nu a fost probat.

În context, după cum instituie norma legală, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, respectiv, creanțele se supun procedurii de verificare de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, care va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Colegiul apreciază critic și afirmația recurentei cum că instanța de insolvență a încălcat normele de drept procedural atunci când a respins demersul verbal al avocatului său privind amânarea ședinței de examinare a contestației.

Or, după cum atestă actele cauzei, după parvenirea dosarului de la instanța de recurs, examinarea contestațiilor a fost numită pentru 03.06.2016, ședință care a fost amânată la cererea reprezentantului SA „Transervice-Maximum” pentru

10.06.2016 (f.d. 148), iar la acea dată reprezentantul acestui creditor nu s-a prezentat din motive necunoscute, fiind citat legal, respectiv ședința a fost amânată pentru 28.06.2016 (f.d. 149).

Ulterior, în ședința din 28.06.2016, reprezentantul SA „Transervice-Maximum”, avocatul Eduard Platon a solicitat repetat amânarea examinării contestațiilor, din motiv că a fost angajat recent și nu a reușit să facă cunoștință cu materialele dosarului.

În acest sens, Colegiul constată că instanța de insolabilitate legal și întemeiat a respins demersul de amânare înaintat de reprezentantul SA „Transervice-Maximum”, avocatul Eduard Platon, or, potrivit art. 206 alin. (5) CPC, la solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanța poate amâna o singură dată judecarea pricinii din cauza neprezentării motivate a reprezentantului acestuia.

La caz, ședința de examinare a contestațiilor a fost deja amânată o dată la cererea reprezentantului SA „Transervice-Maximum”, iar o dată s-a amânat din motivul neprezentării acestuia în proces.

Mai mult ca atât, schimbarea reprezentantului nu constituie temei de amânare a ședinței în mod repetat.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurent în cererea de recurs.

La fel, instanța de recurs constată că recurentul a invocat doar aspecte ce țin de procedură, însă asupra fondului soluției ce vizează contestația în sine, cât și motivele admiterii acesteia, careva argumente nu au fost aduse.

Ținând cont de cele expuse și conducându-se de prevederile art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Transervice-Maximum”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, în cauza privind derularea procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Grinvitas”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea